

Světový den pozdravů

aneb

Co si myslí žáci 2. stupně o zdravení

- Pozdrav je základ slušného chování.
- Pozdrav je slušnost, úcta k druhému.
- Pozdrav je často milý a hezký.
- Jsem ráda, když mě někdo pozdraví.
- Mám dobrý pocit, když mě někdo pozdraví.
- Přijdu si trapně, když někoho pozdravím a on mě ne.
- Moc se mi nelíbí, když lidé nepozdraví. Ale je to jejich život a nebudu jim říkat, aby zdravili.
- Zdravení se učí už odmala a někdo to neudělá, i když je dospělý.
- Vždycky jsem prošel kolem někoho a pozdravil jsem ho. Ten, koho jsem pozdravil, akorát na mě koukl a trapně šel dál. Potom si přijdu trapně i já.
- Ten, kdo nezdraví, akorát ukazuje, že je neslušný.
- Až budu mít své děti, povedu je odmala k tomu, aby slušně pozdravily.
- Je super, když se přivítáme.
- Když mě někdo nepozdraví a jen tak si projde, tak to vypadá hrozně namyšleně.
- Milý pozdrav s úsměvem zlepší celý den.
- Když okolo projde nějaký starší člověk a nepozdraví nazpět, je mi to trochu líto.
- I když někoho nemám ráda, tak se přemohu a pozdravím ho a doufám, že mě taky pozdraví.
- Pozdrav je pro mě možnost někomu zlepšit náladu.
- Mám radost, když mě člověk pozdraví nazpět. Pokud ne, mám pocit, jako kdyby byl uražený. Říkám si, jestli je tak moc těžké říct dvě slova.
- Pro mě je pozdrav důležitá část slušné výchovy.
- Když mám pozdravit člověka, který je mi sympatický a mám ho rád, pozdravím bez problému a s radostí. Pokud mám pozdravit člověka, kterého nemám rád a je například zlý, tak se mi do toho moc nechce, ale udělám to. Přece nebudu stejný jako on.
- Pozdravit je slušnost a odpovědět povinnost.

- Když někoho pozdravím s úsměvem, myslím, že jsem ho nabila energií, zlepšila jsem mu náladu. Když se usměju já na něj a on nazpátek, cítím se skvěle.
- I přesto, že je pozdrav malá věc, hodně pro mě znamená.
- Když zdravíme znuděným tónem, tak to vypadá, jako bychom říkali té dané osobě: „Jdi k čertu!“
- Rodiče mě vedli k tomu, abych zdravila, ale s mírou. Neustálé zdravení může někomu připadat také otravné.
- S kamarády si můžete vymyslet i vlastní pozdrav nebo gesto.
- Když jsem byla menší, bála jsem se toho, že kdybych někoho pozdravila, a on mi neodpověděl zpátky, že by to byla ostuda, ne pro něj, ale pro mě.
- Když někdo pozdraví, tak to zpříjemní den, ale když kolem někdo projde a ani nepípne, tak si mám asi myslet, že jsem vzduch.
- Čím jsem starší, tak tím více mně menší děti říkají: „Dobrý den!“
- Zdravení je automatická věc.